

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 39.

V Ljubljani, v soboto 2. julija 1898.

Letnik III.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah ob 11. uri dopoldne. — **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 8 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravnistvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravnistvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15.** Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Slovanski dnevi v Pragi.

(Konec.)

V ponedeljek 20. p. m. se je velika slovanska družina, ki je prihitela v Prago slaviti Palackega, zbrala v čestiti dvorani stare mestne hiše. Ko je pozdravljal goste imenom kraljevske Prage župan Podlipny kliče jim srčno „Ura!“, „Niech žije!“, „Živijo!“ in „Na zdar!“, bila je dvorana natlačeno polna slovanskih bratov od severa in juga. Med češkimi odličnjaki je vzbujal posebno pozornost veleum češki, Jaroslav Vrhlický. Na galeriji je bil zbran cvet najodličnejših čeških dam. Sredi dvorane pa so stale bogato obložene mize. Občinski svet praški je povabil slovanske goste, da jim izkaže tudi on tisto češko gostoljubnost, katera se nam je kazala ob vsakem našem koraku po zlati Pragi. Podlipnemu se je v češkem jeziku zahvaljeval župan Hribar. Burno je vse odobraval njegove besede, da naj tedaj, ko sprejme Praga mej svoje zidine kronanega kralja češkega, bode matki Pragi še na čelu Vseslovan Podlipny! Slavaklici odločnemu županu praškemu so doneli po dvorani in ko bi jih čuli tisti Nemci, ki Podlipnega psujejo s „Pöbelmeister“, vedeli bi, da ne dosežejo svojega namena. Češka odločnost se ne bode uklonila nikomur, drugi bodo morali ukloniti se željam naroda češkega! . . . Za češko-poljsko vzajemnost je kipeče govoril župan lvovski dr. Malachovskí.

Neštevilno je bilo še odličnih govorov. Vsak je hotel pozdraviti središče avstrijskih Slovanov, slovansko Prago. Tu so vstajali, da izreko krepko besedo, prvi možje slovanski. Bilo je nad 30 govorov. Mej govori pa so zvenele čaše polne češkega vina in najizbornejšega češkega piva. Ruski knez Mihael Andronikov je prebral addresso kijevske akademije. General Komarov je vkljub vsem grožnjam nemških listov tudi tu neustrašeno govoril ter je mej klici nepopisnega oduševljenja prebral srčen pozdrav od

Nemcev istotako srdito sovražnega Rusa Černajeveva.

Slovenski je pozdravljal Slovence mej nami dobroznani prijatelj našega naroda praški župnik František Eckert. Slavil je naš mali narod, da je velik po svojem delu. Češko-slovenska vzajemnost ni fraza. Poslanci češki stoje ob slovenskih poslancih kot jeden mož. Poleg Poljakov ne zamude Slovenci nikdar prilike, izkazati Čehom svojo ljubezen. Čvrsto naj stoji ta naša vzajemnost — živeli bratje Slovenci! Vse se je združilo v ta vsklik — od vseh stranij so nam doneli burni pozdravi, celo visoko gori na galeriji so pozdravljale z roboi češke krasotice zastopnike slovenskega naroda. Mogočni bratje: Čeh, Poljak in Rus so nam dokazovali, da nas spoznavaajo, da nas ljubijo, da stoje za nami. Upajmo, da slede našemu vabilu in da prihite ob stoletnici Prešernovega rojstva v središče zatirane Slovenije. Ginjen se je torej zahvaljeval v imenu Slovencev deželnega glavarja štajarskega namestnik g. dr. Sernec iz Celja. Povedal je iz vseh slovanskih krajev došlim bratom o našem trpljenju, o naših bojih. Opisal jim je strastno delo naših nasprotnikov po „Schulvereinu“, „Südmarki“, in dejal, da smo se ravno Slovenci naučili od Čehov braniti se v gospodarskem boju. A Čehi nam tudi povsod pomagajo kot pravi bratje. Naše posojilnice iščejo denarne pomoči pri Čehih. Kako skrbje Čehi za slovenske dijake v Pragi, kako branijo z nami slovenske planine! Slovenci gremo navdušeni v boj z zavestjo, da za nami stoji nad sto milijonov Slovanov! (Frenetično odobravanje.) V tej zavesti bomo zvesti čuvaji Slovanstva, dokler bode stal naš Triglav. Živela slovanska ljubezen, slovanska marljivost, slovanska bodočnost! Ko je končal svoj govor ta skušeni vodja štajarskih Slovencev, hitelo je vse k njemu, vse mu je stiskalo roke, z galerije pa so mu prileteli šopki . . . Tudi drugi slovenski govornik državni poslanec č. g. dr. Krek napravil je

istotako velikanski vtis. Govoril je češki in kot zastopnik pete kurije kranjske pozdravljal vse goste v imenu slovenskih delavskih slojev. Dolgo smo še ostali skupaj, a ko smo odhajali, pozdravljale so nas pred mestno hišo zopet neštevilne množice naroda.

Podali smo se vsi v razstavo, katero so priredili letos češki arhitekti in inženirji. Kdor je videl dunajsko jubilejno razstavo in to razstavo, čuditi se mora, koliko je češki narod v stvarnem delu prekosil Nemce. Človek si skoraj misli, da postajajo Nemci „mindertwerthig“ . . . Ko smo si ogledali zanimivo razstavo — velik vtis je na vse napravila tudi velikanska slika, ki kaže kakor v naravi boj pri Lipanah, ta žalostni moment nejedinstvi slovanske, — priredili so gostom na čast češki arhitekti in inženirji v Pecoldovi restavraciji bogat banket. Tu so se zopet odkrivala slovanska srca. Pozdravljaj je goste predsednik razstavnega odbora cesarski svetnik R. Jahn. Imenom Slovencev je govoril dr. Bleiweis. Svetovnoznaní potovalec in naravoslovec Vraz je očaral vse s svojim poetičnim domoljubnim govorom. Po banketu je mnogo gostov šlo v narodno gledališče, kjer se je igralo po jedno češko, poljsko, rusko in slovansko jednodejanko. Slovenska drama je bila Funtkova „Za hčer“, katera se je splošno hvalila.

Drugi dan, v torek, so se peljali slovenski gostje k županu praškemu. Pridružili so se gostom tudi slovenski dijaki v Pragi. Župan ljubljanski g. Ivan Hribar je nagovoril s toplimi besedami župana Podlipnega in zahvalil se mu za veliko slovansko gostoljubnost. Slovenci prinašajo v mal izraz svojega spoštovanja do velikega Palackega srebrn venec, kateri naj se shrani v mestnem muzeju ter položi na Palackijev spomenik ob njegovem odkritju.

Župan Podlipny je objel in poljubil župana Hribarja, rekoč, da s tem poljublja vse

Nekaj za prijatelje naših planin.

Napisal Ivan Kunšič.

Nepričakovano naglo se krepí „Slovensko planinsko društvo“. Kdo bi bil mislil pri njegovem krstu pred petimi leti, da se v tako kratkem času toliko razširi in pridobi toliko prijateljev mej našim narodom, — pa ne le mej nami Slovenci, ampak tudi mej drugimi Slovani, in to posebno pri bratskem češkem narodu, ki vže od nekdanj z besedo in v dejanju podpira naše težnje in naše delo. Ona vzajemnost mej Slovani, ki se navadno goji v teoriji bolj z besedo, nego v dejanju, je mej Čehi in nami vže dolgo kazala bolj praktično stran, minulo leto pa je ravno z ustanovitvijo češke podružnice slovenskega planinskega društva dobila silni, trdni temelj, na katerem bode mogoče dalje zidati veliko pa trdno poslopje naše jedinstvi, našega skupnega delovanja. Pri nas in sploh v svetu se navadno podcenjuje delovanje planinskih društev, seveda se to godi le pri ljudeh, ki nimajo pojma o planinah, pa tudi ne smisla, da bi mogli razumeti namen takih društev. Vsako planinsko društvo se mora v začetku

boriti z mnogimi predsodki, ki so v narodu, da ne rečemo v ljudstvu. Te predsodke velja odstraniti in pokazati na veliki kulturni pomen, kateri more imeti vsako tako društvo za narod, če svojo nalogo dobro razume. Zato je neobhodno potrebno glasilo, ki pripravlja pot takim društvom, razširja zanimanje za dobro stvar in spaja ožje mej seboj društvene člene. Tako glasilo imamo Slovenci v „Planinskem Vestniku“, čegar zasluge za razvoj slovenske turistiké so velike.

Pa tudi pri Čehih se je čutila potreba po podobnem organu z ustanovitvijo češke podružnice slovenskega plan. društva. Tudi mej češkim narodom je še mnogo predsodkov, katere je treba odstraniti, ali še večja potreba je, da tak organ zbere okoli sebe vse prijatelje visokih planin in jih tako pridobi za društvo samo. Največje društvo „Nemško in avstrijsko planinsko društvo“ šteje na Češkem okoli 1221 udov, od katerih je nad polovico gotovo Čehov. Pridobiti te ljudi za „Slov. plan. društvo“, vzbuditi v njih zanimanje za naše, in v obče slovanske planine, to je jeden glavnih namenov „Alpskega Vestnika“, čegar prvo številko je ravnokar izdala češka podružnica „Slov. plan. društva“. „Alpský Vestník“ bo izhajal jeseni in pozimi vsaki mesec, v ju-

niju pa vedno obširnejša informačna številka. *) Prva št. obsega na 20. straneh mnogo zelo zanimive vsebine. Skrbljivo je tudi za lepo obliko, lep papir in čeden tisk. Naslovni list diči Triglav, v malem, od gorskih sekiric in ruševja obdanem okvirju. Iz prvega članka izvemo, da bo list posvečen alpinistiki v obče, posebno pa turistiki v slovanskih gorah. Doseči hoče, da društveni člani življeše občujejo mej seboj, da se delavnost celega društva s tem oživlja in množi. Angleži, Francozje, Italijani in Nemci so vže davno spoznali pomen alpinistike, o čemer priča velika strokovna literatura, mnogobrojni v to posvečeni časopisi, pa tudi dnevni tisk, ki ima stalno rubriko, v kateri poroča o vsem, kar se tiče planin in turistov. Velikanska organizacija alpskih društev — Nemško avstr. plan. društvo šteje okoli 41.000 udov — izdatno podpirana od držav in dežel, stoji na čelu blagodejnih in kulturnih središč različnih narodov. Živelj slovanski se je tega gibanja udeležil le indirektno ali pa v obsegu manjšem. Poljaki imajo središče

*) „Alpski Vestník“ velja na leto 1 glđ. 50 kr. za člene tur. klubov 1 glđ., člani češke podr. Slov. plan. društva ga dobivajo zastoj. Dopise in podobe časopisa tika-joče se stvari sprejema dr. Bohuslav Franta, dež. svetnik, Smichov, Ferdinandovo nášteží, č. 2.

Slovenec ter je vsprejel krasni srebrni venec, katerega svileni trobojni trakovi nosijo napis: „Velikemu Palackemu deželno stolno mesto Ljubljana dne 19. junija 1898“. Župan Podlipny se je nato z le njemu lastno ljubeznivostjo razgovarjal s posameznimi Slovenci. Sosebno veselo je pozdravil slovenske dijake. Prijel je pravnik Dermôta za roke ter dejal, da izmej dijakov osebno pozna sicer še le njega, a da se nadeja, da delajo vsi tako čast svojemu narodu, kakor Dermôta. S čvrstimi klici „Živijo starosta Podlipny!“ smo se poslovili od praškega župana. Potem smo si ogledali kraljevi grad Hradžane, kjer nam je vestno tolmačil zanimivosti č. gosp. župnik Eckert.

Opoludne je župan Hribar povabil vse Slovence na banket. Bili smo Slovenci mej seboj. Počastili so nas prijatelji Slovencev gg.: Jan Lego, župnik Eckert, prof. Hrasky, Kadlec in Slovenec, živeč na Češkem, c. kr. okrajni glavar g. Andrej Volkar. Za trenotek je došel mej nas tudi praški župan, katerega smo hrupno pozdravili. V svojem govoru spominjal se je dnij, katere je prežil mej nami o priliki izleta čeških „Sokolov“ v Ljubljano. Župan Hribar mu je še jedenkrat izrazil neomejeno spoštovanje in občudovanje Slovencev ter izrazil svoje veselje, da bodeta njegova soproga in, kakor se čuje, tudi sam praški primator skoro potovala skozi Ljubljano. Tedaj ju Slovenci na slovenskih tleh najiskrenejše pozdravimo.

Župan Hribar je izročil nekdanjemu ljubljanskemu obč. svetniku prof. Hraskemu zahvalno adresno ljubljanskega občinskega sveta. Prof. Hrasky je ginjen dejal, da ljubi belo slovensko Ljubljano, da bode v njen razvitek tudi nadalje vse rad storil, ter se je s solzami zahvaljeval za odlikovanje.

Mej ostalimi napitnicami je še omenjati ono župnika Eckerta Slovincem, P. Ptašinskega iz Istre, urednika „Edinosti“ Maksa Cotiča slovenski duhovščini, ki je častno zastopala svoj narod. Na tej napitnici se je zahvalil g. Evg. Lampe, povdarjajoč, da je slovenska mladina složna, ker pripoznava versko načelo, pa goji tudi vzajemnost slovansko. Vsem tistim, ki doma nočejo take jedinstvi, je navzočna slovenska mladina pri tem govoru pokazala, da bode šla preko njih na dnevni red. Slovenski visokošolec Drag. Lončar je vzneseno napil osivelemu Janu Legu, ki se je jokal vsled veselja, da je bil zopet mej Slovenci.

Po banketu so Slovenci hoteli poslati deputacijo v „Narodni Dom“ kraljevskih Vinohradov, katere so obiskali ostali slovanski gostje popoldne, toda došlo je telefonično poročilo, da na Vinohradih hočejo pozdraviti vse navzočne Slovence. Peljali smo se torej tja vsi Slovenci ter bili že mej potom predmet najsrčnejših ovacij. Ko smo stopili v dvorano „Narodnega Doma“, zaigrala je godba „Naprej“, vse občinstvo je vstalo

raz sedežev, vinohradski meščanje so nas obkolili, stiskali nam roke, dame pa so nas uprav obsule s cvetjem ter nas prijazno pogostile. Godba je morala na željo Rusov ponavljati „Naprej“, katerega je vse občinstvo z nami stoje pelo. Zahvaljevala sta se na vsprejemu dr. Serneč in urednik „Mira“ č. g. Jož. Rozman, ki je kot koroški Slovenec in kot tajnik Mohorjeve družbe, ki broji 77.000 članov, zahvaljeval se, da nam dajejo Čehi toliko vspodbude, ter dejal, da bodi navdušenje Slovanov za pravično slovansko stvar tako kipeče, kot je vino iz kraljevih Vinohradov. Mej tem se je nabralo pred „Narodnim Domom“ na stotine ljudstva, ki je prirejalo spontane ovacije odhajajočim Slovincem.

Zvečer so slovanski časnikarji obiskali „Akademický čtenářský spolek“. Tudi tu jih je pri dohodu in odhodu občinstvo navdušeno aklamovalo. General Komarov je napil Riegru. Rieger je rekel mladini: Če sovražnik pride k Vam z ljubeznijo, naj dobi ljubezen v Vaših srcih, če pride z bojem, tedaj se ne bojte, in če pride s krivico, tedaj mu zakličite: „Ne vdamo se!“ Zadnja točka vsporeda je bil zabavni večer s plesom, katerega so priredile češke dame na žofijinem otoku. Velika dvorana se je bliščala v dragocenostih. Pri zabavnem večeru so sodelovale prve umetniške moči češke. Na gosli je sviral jeden prvih goslarjev sedanosti K. Hofmann, pel je kvartet „Kytara“, predstavil se je virtuos na klavirju V. Kurz, operni pevec V. Florjanskij je z junaškim svojim tenorjem pel poljske pesmi, a oglasila se je s svojim mičnim glasom tudi gospa Koldovská.

V sredo 22. junija so zapustili slovanski gostje Prago. Peljali so se v Kolin in od tod z vozmi v kralj. mesto Kutno Goro. V prostorih, kjer so časih bivali češki kralji, jih je pozdravil dr. Pacak. Gostje so si ogledali zgodovinsko zanimivo cerkev sv. Barbare. Mesto je bilo vse v zastavah. Banket je gostom na čast priredilo mesto. Godba je pri banketu igrala narodne slovenske pesmi in Parnov „Pozdrav Gorenjskej“. Zopet in zopet so vstajali zastopniki raznih slovanskih plemen ter si zagotavljali spoštovanje, ljubezen, pomoč. Roke starih in mladih mož so se stiskale, bratje so se poljubljali v slovo, a kdor je gledal to čvrsto četo slovanskih duhov, čutil je, da prihaja, kar je brzojavil v svojem pozdravu „Slovenski List“, — slovanski vek.

Izlet Glasb. Matice v Zagorje in Medijo.

„Ob vsakem vremenu!“ — je bilo brati na lepkih, oznanujočih, da priredita pevska zbor „Glasbene Matice“ v nedeljo, 26. junija, svoj poletni izlet — to pot v Zagorje in v kopalnišče Medijo. „Glasbena Matica“ obeta pač lahko izlet „ob vsakem vremenu“, ko je po izkušnjah zadnjih let zazibana v prijetno zavest, da ima pri

vsakem, bod' si večjem ali manjšem izletu, vselej le — krasno vreme.

In tako je bil tudi zadnja nedeljo — najlepši poletni dan, kar jih je zmogel letošnji, z dežjem le preradodarni junij. V nekaljeno radost je bil dan vsem izletnikom, bil je pa v radost tudi požrtvovalnim gostiteljem, slovenskim prebivalcem delavnega zagorskega kraja. Tiha radost je sevala iz izmučenih lic težkega dela vajenih trpinov lepega Zagorja, in prikupili so se vsem izletnikom ti naši rojaki po ljubeznivi svoji dostojnosti.

Na kolodvoru so pozdravila došle izletnike narodna društva Zagorja, na čelu jim občinski zastop. Za zvokov zagorske godbe in grmenja topičev so delila dekleta v narodnih nošah šopke, v imenu občine je pa pozdravil „Glasbeno Matico“ županov namestnik, g. Weinberger, v imenu Zagorskega Sokola, ki je došel korporativno z zastavo, njegov starosta g. Maurer. Za „Bralno društvo“ in „Kat. društvo“ je spregovoril č. gosp. župnik Gross. Iz njegovega govora, prepletenega s citati iz narodne pesmi, bodi nekoliko podano: „Sem pevec in peti mi je vse na sveti, saj dani so glasi, da pojem včasih, zakaj ne bi pel?“ Zakaj bi ne pela mlada šolarica mične pesmi, ki jih uči šola? Zakaj bi ne pel mladi pastirček pri svoji čredi domoljubne pesmi? Poje tudi mlada deklica iz polnega srca: „Sem slovenska deklica, Minka mi je ime, sem obraza bistrega, hrabro imam srce.“ Mladenič pa poje: „Matiček zavriska in zgine z nočjo, nazaj pa pripiska s krvavo glavo.“ In poje tudi mlada mati mile pesmi pri zibelki nežnega deteta, ljubljenca svojega srca. Vse za vero, dom, cesarja! je geslo Slovincu, zato poje čvrsti možak, vnet za zlato svobodo in za domovino: „Kje dom je moj?“ ali pa ognjeviti „Naprej zastava Slave!“ in „Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!“ Prepleteno je naše življenje s petjem, „od nežne mladosti do sive starosti“ in še v starosti zapoje stara mamica svojega „Sarafana“, oko se ji zarosi in kaplja solze kane na zgubančeno lice v spominu na prelepa prepeta leta njenega življenja . . . Na pozdrave, ki so veljali „Glasbeni Matice“ kot gojiteljici narodne pesmi je odgovoril načelnik pevskih zborov gosp. drž. poslanec I. Vencajz.

Z godbo na čelu je vodil nato Zagorski Sokol, ki se je neumorno in vzorno trudil ves dan za spretni vzpored, izletnike v Zagorje, okrašeno z zastavami in s slavoloki. Napisi, kakor: „Vaša pesem narodu je luč“, „Vsa narava radost diha, kjer oglašča se Vaš spev“ i. dr., so pričali o simpatijah, ki jih goji zavedno Zagorje za uspešne zasiuge „Glasbene Matice“.

Pri prvem slavoloku priredilo je zagorsko ženstvo posebno ovacijo ženskemu zboru „Glasbene Matice“, izročila je tu gospica Burgerjeva v pozdrav velik šopek načelnici gospej Terezini dr. Jenkovi, katera se je za to po-

v Towarzystwu tatrzańskiem, ki je vže storilo mnogo v zadnjih 20. letih za slovansko turistiko v Tatrach. Za temi pa pridemo koj Slovenci. Rusi, Hrvatje pa so storili primeroma malo, dasi se tudi pri teh vže kaže čilejše življenje, vsaj društva vže imajo. Čehi imajo od l. 1888. klub čeških turistov, ki sicer šteje 37 podružnic in okolo 3400 udov, delokrog klubov pa je omejen le na češko-slovanske dežele, ne obsega tedaj Alp in drugih lepih, visokih slovanskih gora. Kakor je razvidno iz prvega članka v listu, dela se na to, da bi češka podružnica „Slov. plan. društva“ ne ostala sama, ampak da se ji v najkrajšem času pridruži poljska, in za njo tudi podružnice iz drugih narodov slovanskih. Izvestni možje se trudijo, da bi končno nasproti združenemu nemško-avstrijskemu plan. društvu moglo stopiti mogočno slovansko planinsko društvo, ki bi spajalo mej seboj vsa vže obstoječa društva, podružnice in klube slovanske — in vse te, ki se v bodoče ustanové. Zelo lepo bi bilo, ako bi slovenski akademiki začeli misliti na akademično podružnico slov. pl. društva, kakoršne imajo vsa večja podobna društva tujih narodov, in katera bi vže koj začetkom štela mej svojimi člani večje število slovenskih in čeških akademikov, h ka-

terim se pridružijo gotovo tudi poljski, hrvatski in drugi, ki se zanimajo za planine. Vsaj mej češkimi visokošolci je živo zanimanje za alpinistiko in isto velja o nekaterih poljskih dijakih. Potrebno je, da se o tej, gotovo važni stvari razpravlja na prihodnjem dijaškem shodu v Ljubljani!

V drugem članku „Alpskega Věstnika“ sta kratko načrtana zgodovina in delovanje „Slov. plan. društva“. Majhen je sicer po številu narod slovenski, pa po svojih duševnih silah in težnjah je večji, nego mnogo drugi — čitamo tu o Slovincih.

Omenja se ljubezen Slovencev do planin. Goré, katere je opeval skoro vsak slovenski pesnik, so dale Slovincem tudi prvega pesnika, Valentina Vodnika, saj pravi Vodnik sam o sebi:

Redila me Sava,
Ljubljansko polje,
Navdale Triglava.
Me snežne kopé!

Slovenec, pesnik in pisatelj Valentin Stanič, je bil tudi jeden prvih turistov v obče. Spominja se dalje za slovansko turistiko zaslužnih mož: prof. Frischaufa, župnika Aljaža, predsednika Orožna, katerim želi, kakor celemu društvu, češka podružnica mnogo sreče v vsem dejanju in nehanju.

V tretjem članku čitamo oklic na češko občinstvo, katero išče razvedrila v gorkih letnih mesecih v gorskem svetu, da naj si ga poišče v slovenskih planinah, v Karavankah, Julijskih, ali Savinjskih Alpah, mesto v Švici, na Tirolskem, ali Solnograškem! — Potem sledé poročila o slovanskih Alpah v obče, o turistiki v slovenskih gorah, o dijaškem izletu, ki ga napravijo letos pod vodstvom prof. Sallača gimnazijci iz Rychnove v Ljubljano in na slovanske planine, — o ohrani očnic, o hrv. pesniku Markoviću (omenjajo se njegovi soneti v „Vienču“, v katerih opeva Triglav-Aljažev stolp, Peričnik i. t. d.), o našem Finžgarju, o obisku planinskih koč v naših gorah l. 1897., o številu udov sl. pl. društva, kjer se izraža upanje, da bode isto štele še letos gotovo 1000 členov. — Iz sledečega poročila izvemo več podrobnostij o klubu čeških turistov: v Plznu je n. pr. predavala gospica Klara Plischkejeva o svojem izletu na Triglav, g. G. Zuvniček pa v Domažlicah o slov. alpah in Triglavu i. t. d. Dalje se govori o Tatrach in in o Towarzystwu tatrzańskiem, ki z vspehom deluje vže 20 let in šteje nad 2000 udov. — Za vsakega turista zelo važen je dalje sestavek, ki tvori nekak dodatek h knjižici „Slovanské Alpy“, izdani pred dvema mesecema od češke

zornost zahvalila v imenu ženskega zbora s temperamenta polnim odgovorom.

Opravila se je služba božja, za katero je preskrbel moški zbor pod vodstvom gosp. Razingerja in odličnega orglarja gosp. Hoffmeisterja cerkveno petje; gospica Devova z go spodom Vedralom in ženski kvartet gospic Bilina, Novak, Lapajne in Malič podali so vložke.

Ogled po Zagorju, obisk velikih in zanimivih industrijskih podjetij, steklarne in cinkarne, izpolnili so čas do kosila, za katero je bilo jako dobro skrbjeno v narodnih gostilnah gg. Medveda, Weinbergerja, Müllerja in v Katoliškem Domu.

Po obedu na lojtre! Okitili so ljubezni Zagorci dolgo vrsto lojterskih voz z zelenjem in z zastavami, da je bilo res veselje, poslužiti se istih v veseli družbi za izlet v lepo kopališče Medijo. Lojterski voz, to najpripravnejše domače občilo za vesele družbinske izlete, budi vsikdar pristno izletniško razpoloženje, razposajeni humor, na njem je najti vez, ki družji vse v jedno misel, v misel, ki ne išče drugega, ko le uživanje radostno nadahnjenih trenutkov.

Zagorska dolina! Koliko lepega družji v sebi! Za veličastnim vhodom, vstvarjenim nad šumnimi valovi po dvojici mogočnih skal, se odpira obiskovalcu doline nov, nepričakovan kras narave. Velika industrijska podjetja in obsežne rudniške naprave vežejo na-se pozornost potnika. In daleč se razteza prijazna dolina v bujnem zelenju, dobro naseljena po marljivem, industriji in poljedelstvu služočem ljudstvu. V senci dreves ob šumnem potoku je privedla cesta vesele izletnike skozi romantiško „dolino piramid“, vrsto nenavadno dolomitskih formacij v moderno vrejeno kopališče Medijo v bližini nekdanj Valvazorju lastnega gradu Gallenegga.

V kopališkem parku se je razvila kaj hitro ljudska veselica. Petje pevskih zborov „Glasbene Matice“ pod vodstvom gospoda koncertnega vodje Josipa Čerina razlegalo se je po idilični naravi v radost zbranemu občinstvu. Za zvokov neutrudne Zagorske glasbe se je pa zasukal mladi svet v plesu. Ni manjkalo ni navdušenih govorov. Načelnik pevskih zborov gosp. svetnik Vencajz izrekel je zaslužno zahvalo narodnim Zagorskim društvom, ki so se z resno vneto potrudili za popolni uspeh izleta. V navdušenem, dolgem govoru je ocenjeval gosp. Škerjanec, kapelan iz Zagorja, pomen narodne pesmi za razvoj naroda in je napil „Glasbeni Matice“, pospešiteljici narodne glasbe in onemu narodnemu faktorju, ki je vzor sloge. Podstarosta zagorskega Sokola, gosp. Modic, napil je zagorskemu rojaku gospodu Čerinu in je dal duška svojemu pre-

podružnice „Slov. lan. društva“. Spis obsega seznam vseh gorskih koč v vzhodnih in zapadnih alpah, ki so bile postavljene, razširjene ali popravljene, pregled vseh novih potov, za turiste važnih žel. prog, ki so bile v minolem letu ali letos dozidane. Pridejan je zapisnik koč, potov in železnic, ki se stavijo ali so projektovane, za radovedneže pa so imenovane še one gorske kočje, ki so bile letos ali lani oropane. Podobnega, tako popolnega in zanesljivega pregleda ne najde turist v nobenem potopisu in vodniku, pa tudi ne v nobenem drugem alpskem, bodisi nemškem, angleškem, francoskem ali laškem glasilu. — Končno je še nekaj notic o vodnikih, o različnih nemških alpskih društvih; najvažnejša pa je gotovo vest, da se vže letos začne staviti v slovenskih planinah češka kočja. V ta namen pojdejo vsi odborniki češke podružnice v avgustu na slovenske gore, kjer poiščejo za kočjo — po dogovoru z ljubljansko centralo — primeren prostor.

Govoriti dalje o češki podružnici Slov. plan. društva in hvaliti stvar, ki je dobra, mi ni treba, ker dobra reč se sama hvali. Omeniti pa je bilo treba vendar le vse to vže radi tega, da se na Slovenskem zanimanje za planinsko društvo in za domače gore še nekoliko bolj vzbudi, da tudi mi z istim veseljem nadaljujemo pričeto delo, kakor vidimo to pri naših bratih na — severu.

pričanju, da je izlet „Glasbene Matice“ pripomogel v združenje vseh narodnih društev v Zagorju. Drugi načelnik pevskih zborov „Glasb. Matice“, gosp. svetnik Svetek, napil je zavednemu Zagorju.

Lepi, v vsakem oziru vpeli izlet ostane v prijaznem spominu vsem, ker je združil v pristrčnem, neprisiljeno veselem krogu ljubljanske pevce in zagorske narodnjake. Ko smo izletniki korakali, spremljani po godbi in po vrlem Sokolu, ki nam je svetil z lampijoni, tja na kolodvor, koder so nam priredili še ognjemet, videli smo Zagorje zopet v delu. Izza temnega ozadja obmejnih hribov žarela so razbeljena ognjišča apnenic in tovarn daleč nam nasproti skozi pozno noč. Saj je tu kraj težavnega hudega dela; videli smo ta razbeljena ognjišča v steklarni in v cinkarni in spoštovanje nas je prevzelo do delavskega stanu, ki služi tu svoj trdi kruh. In poletete so misli tja doli v globoke rudnike in premogokope zagorske, kjer je delo le še navarnejše, le še napornejše . . .

Bodite nam srčno pozdravljeni spoštovanja vredni Zagorci, bodi Vam topla zahvala za pristrčni sprejem, ki ste ga nam priskrbeli!

Politiški pregled.

Spravna pogajanja. Zastopniki mladočeške stranke so imeli v četrtek glede spravnih pogajanj posvetovanje s finančnim ministrom Karzlom. Načelnika mladočeškega kluba dr. Stransky in dr. Pacak sta se potem nad 2. uri posvetovala z ministerskim predsednikom. Pravijo, da informacije ministerskega predsednika niso Čehov prav nič vznemirile. Popoldne so se vsi češki pooblaščenec posvetovali z grofom Thunom. Nemški listi izjavljajo, da se Nemci pogajanj toliko časa ne udeležijo, dokler se ne preklicajo jezиковne naredbe, tudi ne sme vlada za preklic teh naredb dati Čehom nobene odškodnine.

Pogajanja kvotnih deputacij so se razbila. Oba voditelja deputacij sta bila Žida, kar kaže, da živimo v Avstro Ogerski.

Češki katoliški shod se bode vršil v Pragi od 22. do 26. avgusta.

Strelnske slavnosti so bile na Dunaju dne 26. o. m. Strelci, ki so bili po deželah razdeljeni, so se cesarju poklonili ter mu izročili zlato hrastovo vejico. Nekaj strelcev je došlo tudi iz Nemčije. V imenu teh je župan norimberski Filip govoril velegermanski govor, v katerem je trdil: „Če tudi obstojajo politične meje, naša srca ne poznajo mejnih kolov.“ — To predizno nemsko izzivanje, je moral požreti tudi znani „narodni“ prvak, ki je bil tako srečen, da so ga vzeli v družbo svojo kranjski nemški grofi in baroni.

Razmere v Galiciji. L. 1867. je bilo v Galiciji le 38 židovskih zemljišnih posestnikov. L. 1870. jih je bilo že 68 krivonosih veleposestnikov. L. 1873. jih je bilo že 289 in 1880. l. je bilo že izmed 3700 galjskih veleposestnikov 680 Židov. V l. 1874. do 1892. je prešlo 43.000 manih posestnikov v židovske roke in — danes imajo Židje v Galiciji 73 procentov obdelane zemlje. Čez dva milijona prej trdnih kmetov je tem ljudem za sužnje. Ali se je čuditi sedanjim nemirum v Galiciji? Vlada naj poseže vmes z zdravimi reformami, ki naj zajeze Židovstvu razproširanje. Sedaj ima 33 galjskih okrajev izjemno stanje. Vzeto jim je varstvo osebne svobode ter zborna in tiskovna svoboda.

Preki sod se je dne 28. junija razglasil v političnih okrajih Limanova in Novi Sandec na Poljskem radi nemirov proti Židom.

Čehi na Nižje-Avstrijskem. Češko politično društvo na Dunaju je sklenilo, da povabi vsa dunajska slovanska društva, naj napravijo vsako leto kak izlet v različne češke kraje na Nižje-Avstrijskem, izpostavljene raznarodovanju. Na teh izletih naj se prirejajo tudi predavanja. Take izlete bi morali delati tudi mi proti — nemški meji.

Dunajski krščanski socijaleci so izključili iz svoje srede obč. svetnika Purschta, ker ni varoval časti svoje stranke.

V Bolcanu se je na sv. Petra in Pavla dan vršil velikanski protestni shod katoličanov proti

napadom Wolfovih pristašev na tridentinskega škofa. Vdeležencev je bilo do 25 tisoč, mnogo jih je bilo v narodni tirolski noši. Predsedoval je shodu poslanec Zallinger. Dipauli je ostro obsojal nemške nacijonalce ter dejal, da Avstrija ni niti nemška niti slovanska, Avstrija ostani vedno samo Avstrija. Škofu se je izrekla zahvala na njegovem postopanju proti „Bozner Zeitung“, papežu Leonu in cesarju pa sta se poslali udanostni izjavi.

Sestanek slovanskih tehnikov, ki se je nameraval napraviti v Pragi o priliki razstave čeških inženirjev in arhitektov, je vlada prepovedala!

Nemiri na Ogerskem. Zadnje nedeljo je nastal pretep v Šentivanu pri Rabi. Ko so orožniki zaprli dve osebi, je množica zahtevala, da naj ji izpuste, in, ker se ni zgodilo, je ljudstvo naskočilo občinsko hišo. Okrajni nadsodnik je brzojavno poprosil pomoči iz Rabe. Prišlo je krdelo huzarjev in 19 orožnikov. Razpršili so množico pred občinsko hišo. Mej tem časom so pa delavci iz rabske tovarne za železnične vozove začeli razdevati poslopje postaje v Šentivanu. Huzarji in orožniki so hiteli na postajo in zaprli mnogo delavcev, ki so povzročili rabuko.

Zakon proti „panslavizmu“ hočejo baje ustvariti v liberalni Ogerski. Zakon naj bi preprečil ogerskim državljanom, vdeleževati se izven Ogerske takih slavnosti, kakeršne so bile praške. No, misli slovanske ne ukujejo v sponi!

Kongres Slovanov v Parizu naj bi bil l. 1900, ko bode v Parizu svetovna razstava. Nemški listi pravijo, da so to misel sprožili Rusi. Bog daj tej misli vresničenje!

Ruski general Komarov, o katerem pišejo nemški listi kakor bi bil s svojim dohodom na praške slavnosti že Avstrijo na pol uničil, se je za časa svojega bivanja v Pragi poklonil češkemu cesarskemu namestniku Coudenhovu ter je bil od poslednjega tudi vsprejet. S Komarovim je bil pri namestniku tudi ruski princ Andronikov. Govorili so o prijateljstvu mej Avstrijo in Rusijo.

Nove vlade. V Italiji je sestavil novo ministertvo general Pelloux, na Francoskem pa Brisson. Obojni ministertvi imata že tudi nasprotstva. Posebno ruska vlada nič kaj prijazno ne gleda rudečega radikalca Brissona.

Volitve v nemški državni zbor so končane. Posamezne stranke imajo zastopnikov: katoliški centrum 108 (doslej 98), nemški konservativci 57 (doslej 56), socijalni demokrati 56 (doslej 48), pravna stranka 10 (doslej 25), narodni liberalci 51 (doslej 50), reformska stranka 10 (doslej z antisemiti 15), svobodomiselná združitev 12 (doslej 13), svobodomiselná ljudska stranka 30 (doslej 27), južnonemška ljudska stranka 8 (doslej 12), zveza poljedelcev 4 (doslej 0), Welji 8 (doslej 8), Danec 1, kmetska zveza 3 (kakor doslej), Poljaki 14 (doslej 20), divjakov je 15 (doslej 11). Bilo je doslej 9 Elzačanov, a pri zadnjih volitvah so Elzačani popolnoma izginiti. Jako občutna je izguba Poljakov. Lahko si mislimo, kako svobodne so morale biti volitve v poljskih krajih, ako je vlada tako nersramna, da leto za letom žrtvuje velikanske svote za ponemčenje Poljakov ter se še javno hvali, da izpolnjuje s tem le svojo dolžnost. Iz tega se vidi, kaj čaka avstrijske Slované, ako bi se našim Volkovcem posrečilo, spraviti Avstrijo pod „pikelhavbo“. Sicer pa nemški časniki z izidom volitev niso zadovoljni. Liberalcem posebno preseda katoliški naraščaj.

Domače novice.

Naročniki! Pol leta je preteklo, „Slovenski List“ nadaljuje svojo pot, pot slovenske odločnosti, a Vas prosim, da se vsi, katerim je naročnina potekla, skoro oglasite. Več izpregovorimo v kratkem. Pridobivajte novih naročnikov!

Osebne vesti. G. dr. Josip Abram je naredil na tržaškem višjem sodišču odvetniški izpit s prav dobrim uspehom. — Promoviran je bil na graškem vseučilišču g. A. Žigon iz Ajdovščine doktorjem vsega zdravilstva. — V Rimu pa je bil na gregorijanski univerzi promoviran doktorjem bogoslovja slovenski pesnik č. g. Mi-

hael Opeka. — Za župnijo Borovnico je prezentovan g. Gust. Šifrer, župnik pri Sv. Joštu. — V Ameriki bode v St. Cloudu dne 5. t. m. daroval novo sv. mašo Slovenec č. g. Ivan Seliskar, stričnik ondotnega slovenskega škofa dr. Trobca. — V Krško pride za okrajnega zdravnika g. dr. Ivan Geiger, doslej v Ormožu. — Proforski izpit sta napravila te dni na dunajskem vseučilišču gg. Zvonimir Dokler, nam. profesor na kranjski gimnaziji, iz klasične filologije in dr. Valentin Kušar iz matematike in fizike. — Kanonično vmeščen je bil v četrtek na župnijo Postojno č. g. Fr. Gornik, doslej župnik v Nevljah pri Kamniku. — Štajarski Slovenec dr. Žolgar, doslej konceptni praktikant pri glavarstvu graške okolice, je pozvan v naučno ministerstvo. — Umrli je znani ljubljanski meščan g. Ivan Kozjek in včeraj v Leonišču v Ljubljani č. g. stiški župni upravitelj Franc Gregori, katerega bodo danes popoldne ob 3. uri prepeljali pokopat v Stičino.

Jutri v Sežano! Jutri se bo vršila v lepi Sežani velika narodna slavnost. Iz Goriške, Trsta, Kranjske, pa tudi iz Štajarske pridejo skupaj Slovenci, da ob zvokih mile slovanske pesmi spregovore drug drugemu nekaj vspodbudnih besedij in da se še bolj razvnamejo za vzajemno slovensko delo, za slovensko slovo. Pomembna je ta slavnost sosebno radi tega, ker pridejo nanjo mnogobrojne tržaške čete, katerim je treba vsaj moralne opore od strani vseh Slovencev. Slavnost se zvrši na korist zgradbi „Narodnega Doma“ v Trstu. Pevsko društvo „Ljubljana“ priredi jutri izlet v Sežano. Odhod iz Ljubljane s poštnim vlakom ob 4:24 zjutraj. Dohod v Sežano ob 9:13 popoldne. Razpored: Ob 10. uri sv. maša. Ob 12. uri obed v hotelu g. Josipa Vičiča („Pri treh kronah“). Ob 3/4. popoldne odkoraka pevsko društvo „Ljubljana“ na kolodvor k sprejemu tržaških rodoljubov, ki se pripeljejo s posebnim vlakom. Koncert ob polu 4. uri popoldne na vrtu hotela „Pri treh kronah“. Iz prijaznosti sodeluje g. Josip Pavšek. Pevski zbor „Ljubljana“ nastopi pod vodstvom svojega pevovodje g. prof. Gerbića in bo izvajal naslednje zборе: 1. Bendl: Svoji k svojim. 2. A. Nedvčd: Popotnik. 3. A. Novak: Bog i Hrvati. 4. dr. B. Ipavec: Da te ljubim. 5. Fran Gerbić: Slovanski brod. 6. F. S. Vilhar: Naša zvezda. 7. Volarič: Zvečer. 8. A. Nedvčd: Ljubezen i pomlad. 9. Davorin Jenko: Na moru. Bratska pevstva nastopijo s svojimi pevskimi zbori. Ples pod milim nebom. Pri koncertu in plesu igra vete ranska godba iz Trsta pod vodstvom kapelnika g. F. Majcena. Vstopnina h koncertu 50 kr. Preplačila se hvaležno sprejmo.

Kranjski kmet, čuj! Za koga se debelē tvoji žulji? Kam gre trdo prisluženi kranjski denar? Dolenjski železnici imata zopet primanjkljaj, katerega mora plačati dežela kranjska. In zakaj to? Ko sta se dolenski železnici gradili, je prevzela Kranjska hranilnica v Ljubljani šest milijonov prioritet za 5.400.000 gld. Dežela kranjska pa mora biti porok, da bode dobila Kranjska hranilnica vrnjenih okroglih 6 milijonov, ter mora tudi od onih 60.000 gld., katerih hranilnica ni izplačala, plačevati obresti. Te obresti znašaje na leto 24.000 gld. in prav toliko znaša deficit dolenskih železnic. Res velika dobrotnica dežele je Kranjska hranilnica da je tako eminentno varni vrednostni papir velikodušno prevzela z — 90%!

Za jednakopravnost slovenskega jezika, katero je višje sodišče v Gradcu, kakor smo zadnjč poročali, na čuden način kršilo, se skliče izredni občni zbor odvetniške komore kranjske. Tudi za shod vseh slovenskih odvetnikov in notarjev se delajo že priprave. Skoro gotovo bode na tem shodu razpravljaj o ukrepu graškega sodišča slavnoznani pravnik dvorni svetnik in vseučiliški profesor v Pragi dr. Zucker. — Nadejamo se, da se bodo kmalu ganili tudi državni poslanci in v očigled tolikim krivicam v kaki spomenici krepko dvignili svoj glas. To želi, to zahteva od poslancev naš narod!

Ali ne bode še konca? Prinesli smo že pritožbo, kako predrzno izziva po Ljubljani neki uslužbenec slovenske „Katoliške bukvarne“ (!) imenom Rajakovitsch. Njegovo german-

sko navdušenje je sedaj doseglo tolik vrhunec, da se mladenič po ljubljanskih ulicah še po noči bije za nemštvo, vpije „Heilo“ in prepeva „Die Wacht am Rhein“. Vse se radi tega škandalizuje nad „Katoliško bukvarno“. Zahtevamo torej imenom javnega mnjenja, da prikipi do vrhunca tudi potrpežljivost vodstva „Katoliške bukvarne“.

Sklep šolskega leta. Višja gimnazija konča svoje letošnje šolsko leto dne 7. t. m., pripravnica danes, višja realka in nižja gimnazija dne 15. t. m.

Ciril in Metodov kres bodo zažgali v ponedeljek zvečer 4. t. m. na Drenikovem vrhu. Ob enem bode prosta zabava s petjem

„Naša straža“ bode ime novega slovenskega gospodarskega društva, katero snujejo naši poslanci proti nemški „Südmarki.“ Pravila so izdelana. Krst bode dne 6. julija v Ljubljani. Živelo!

Shod je priredil preteklo sredo v Šturijah državni poslanec č. g. dr. Krek.

Nova slovenska trgovina v Ljubljani. Včeraj je otvoril na Dvornem trgu št. 3 g. L. Schwentner novourejeno knjigarino in trgovino z muzikalijami, umetninami, papirjem, pisalnimi in risalnimi orodjem. Take velike narodne trgovine smo v Ljubljani že dolgo pogrešali, sedaj, ko jo imamo, naj bi se je pač rodoljubi v mestu in na deželi oprijeli, ker je nova trgovina, kakor smo se prepričali, tudi izborna urejena. Podpirajmo vsi knjigarja domačina, ki je marsikaj žrtvoval, da konkurira s tujci. Če se trgovina g. Schwentnerja kar največ razširi, bode to slovenska korist!

Nemški trgovski pomočniki so zadnji čas postali kaj ošabni po Ljubljani. Doslej je naš list navedel nekaj takih dejstev in dosegel pri njihovih delodajalcih precejšnjih vspehov. Če pojde tako dalje, jim bode kmalu splahnil pogum. Kdor ne spoštuje nas, naj tudi ne je slovenskega kruha! Dovolj je po deželi slovenskih trgovskih pomočnikov, ki bi radi prišli v mesto. Prosimo torej, naj se strogo pazi na početje nemških trgovskih pomočnikov. Poroča naj se nam točno o vsakem njihovem nastopu. Le z odločnostjo jih bomo ukrotili! — Nedavno je neka slovenska tvrdka odpustila radi nemških provokacij zaslulega trgovskega pomočnika Linhartu. V sili mu je priskočil na pomoč Žid Kassowitz, ki ima na Št. Petra cesti „Angleško skladišče oblek“. Kdor hoče, da mu z židovskim blagom postreže „Heilovec“, tisti naj gre v to skladišče, drugi pa k slovenskim tvrdkam!

Aurovo marčno pivo ima po nekaterih ljubljanskih kavarnah na steklenicah samo nemške napise. Ali je to nemško pivo?

Jenkove pesmi izidejo skoro v češkem prevodu.

Ljubljanski „Heilovci“. „Turnverein“ in „Filharmonično društvo“ poletje jutri z jutranjim gorenjskim vlakom na Fužine (Belopeč) in k mangartskim jezerom. V Ljubljano se vrnejo z večernim vlakom.

Izlet na Dunaj k jubilejni razstavi pripravlja „Obrtna zveza“ za Kranjsko. Ker bode voznja znatno znižana, bode gotovo vdeležba jako številna. Storili se bodo koraki, da se Slovincem pridružijo tudi hrvatski obrtniki.

Za Prešernov spomenik. Zunanjim rodoljubom, ki hote naročiti Stritarjevo pesem v korist Prešernovemu spomeniku, naznanjamo, da naj odpošiljajo denar za več proizvodov skupno po poštini nakaznici, kar je najjednostavnjše, ne pa da jih naročajo s poštnim povzetjem, kar je veliko dražje. Ob enem prosimo vse rojake, da v prav mnogobrojnem številu naročajo to pesem, da se čim preje uresniči lepa misel, ki jo je rodil čut hvaležnosti do slavljene pesnika.

Drobne novice. Škofjo Loko je na dan sv. Abacija obiskal knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič. Meščanstvo mu je priredilo sijajen vsprejem. — Nova bolnica v Kandiji pri Novem Mestu bode nosila ime: cesar Franc Jožefova bolnica. — Trboveljska občina naloži o priliki cesarjevega jubileja 25.000 gld. v korist občinskim revežem.

Socijalno demokrasko nemškutarstvo vabi danes po Ljubljani na delavsko veselico z lepaki, na katerih je na prvem mestu nemščina

Kaj poreko k temu tisti slovenski delavci, ki so še v socijalnodemokraskih vrstah?

Po „Zvezdi“ še vedno delajo napotje stoli in mize kazinotov. Kdaj so kazinotje vzeli v najem našo „Zvezdo“? Kdo jim je dovolil raztezati kazinsko kavarno do paviljona vojaške godbe? Prepričani smo, da bo ta dobrohotni migljaj zadoščal, da se tistim, ki po „Deutsche Stimmen“ tako surovo napadajo naše mesto, odpovedo udobnosti.

Krošnjarenje v Ljubljani je z včerajšnjim dnem prenehalo.

Čuden slučaj se je zgodil v Kranjski Gori. Pri sodišču je stala prvokrat v svojem življenju neka žena, ki je bila vedno na dobrem glasu. Obsojena je bila radi razžaljenja časti na dva dni. Komaj je slišala obsodbo, zapoteče se in komaj pride skozi vrata. V veži se sesede. Neso jo v sobo k jednemu izmej slug. Tu jo polože na posteljo, pa za zmeraj. V par urah je bila mrtva. Dejana je bila le v sv. olje. V sodišče je prišla zdrava, nazaj so nesli — mrtvo.

Gledališko predstavo v Novem Mestu prirede jutri nekateri člani slovenskega gledališča.

Poziv za nabiranje darov po vsej kronovini ubogim pogorelcem Pijave Gorice priobčuje deželno predsedstvo. Požar je naredil škode za 26.000 gld., pogorelci so bili pa zavarovani samo za 8880 gld.

Dr. Lemisch pred volilci. Dne 28. junija je poročal dr. Lemisch v Celovcu svojim volilcem o delovanju (!) v državnem zboru. Malo je manjkalo, da niso imeli med zborovalci večine socijalni demokrati, ki so mu predlagali nezaupnico. Dr. Lemisch (Lemež) je očital slovenskemu poslancu Einspielerju, da ne prireja shodov, in je rekel, da Slovenci rajajo, ker so na podpredsedniški stol v državnem zboru posadili svojca. Izrekel se je Lemisch proti jednaki volilni pravici. Vspeh shoda je bil, da so na koncu ob jednem tulili socijalni demokrati „Lied der Arbeit“, nemški nacijonalci pod vodstvom dr. Krainza (Kranjca) pa „Wacht am Rhein“. Bil je krasen koncert! Kdo je drugega prepil, se sicer ni moglo določiti, vendar pa ostane veleposestnik dr. Lemisch še zastopnik kmetov in delavcev.

Proti slovenskemu učiteljstvu na Štajarskem prinaša „Grazer Tagblatt“ z dne 29. junija strupen članek, ki pač kaže, da je slovensko učiteljstvo na svojem mestu. Članek je reklama za novo zvezo nemških učiteljev na Štajarskem, ki naj uniči staro društvo, v kateri so slovenski in nemški učitelji složno delovali za svoje stanovske koristi. Tudi prav! Slovensko učiteljstvo menda nima nič proti temu, če hujskači odlete.

Slovenske zastave so v Gorici morali odstraniti raz „Šolskega Doma“ na ukaz okrajnega glavarstva. V imenu goriških Slovencev se je gosp. dr. Anton Gregorčič brzojavno pritožil pri ministerskem predsedniku.

Sudov hotel v Gorici je prevzel neki Hirsch, ki je odstranil vse, kar je bilo v hotelu slovenskega. Sedaj naznanja po Gorici otvoritev svojega hotela z lepaki samo v laščini in nemščini. Doslej je Sudov hotel pohajalo mnogo Slovencev, sedaj se bodo tega hotela menda ogibali, ker se novi lastnik ogiba slovenščine.

Slovensko poveljevanje so upeljali pri novem gasilnem društvu v Štebnju nad Vahbergom v podjanski dolini na Koroškem. Ali ni Ljubljancanov sram, da jih že Korošci prekose?

Rudečkarji so napravili minole dni v Trstu čuden pogreb. Umrli je žena znanega rudečkarja Učekarja. K pogrebu niso poklicali duhovnika, peljali so žensko ven, kakor pelje mesar meso v mesnico. Pogreb so spremljali sami rudečkarji z rudečimi znamenji. In tem ljudem naj bi se pameten človek pridružil?

„Zavod sv. Nikolaja“ je ime novemu društvu katero bodo v proslavo cesarjeve 50letnice ustanovile tržaške Slovenke za brezposelne služkinje. Služkinje v Trstu so večinoma Slovenke, katerih mnogo izvabijo v času brezposla brezvestni ljudje v roke sramote. Novi zavod bode branil moralo našega ljudstva pred italijanskim življenjem. Novemu zavodu treba denarjev! Kdor more, naj kaj žrtvuje za blagi namen.

Pisma in darovi naj se pošiljajo: „Zavod sv. Nikolaja“ Trst, Via Stadion št. 19. I.

Spomenik baronu Čehovinu. Temeljni kamen za spomenik baronu Čehovinu se je v Brancu slovesno blagoslovil na sv. Petra in Pavla dan. Spomenik se bode skoro gotovo odkril dne 14. avgusta.

Slovanske zmage v Istri. Pri občinskih volitvah v Pazinu so slovanski kandidati sijajno prodrli. — Važno občino Višnjan so si Slovani priborili. Zmagali so v dveh razredih. S tem je zopet storjen korak naprej na strmi poti do narodnega osamosvojenja Istre.

Planinska koč na Menini bode 25. julija blagoslovljena.

Trst ima letos 3 milijone gold. dohodkov in 4 milijone gold. izdatkov, torej 1 milijon nedostatka!

V Mariboru so imeli nemški turnarji iz slovenskih dežel preteklo sredo sestanek, na katerem se je krepko „heilalo“. Tudi ženske so „turnale“. Profesor Binder iz Ljubljane je seveda tudi tam govoril o odločnih nemških dejanjih v boju, katerega je treba, da se odvrne nevarnost od Spodnjega Štajarskega. Maribor naj ostane trdnjava nemška! Ali bi ne delo dobro temu bojevitemu c. kr. profesorju, da bi se ga malo poškopilo z vodo?

„Der Süden“. Na Dunaju bode od 1. julija t. l. izhajal list pod imenom „Der Süden“, Organ für die politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen. Namen mu bode poglavito ta, razširjati poznanje naših razmer izven slovenske in hrvatske domovine. Tak list v središču države je Slovencem in Hrvatom živo potreben. Naš narod trpi poglavito pod tem, da se v njemu sovražnem časopisju širijo kriva poročila o nas ter ga do sedaj ni glasila, v kojem bi se taka poročila pobijala. Odpor v domačem časopisju pa ni izdaten, ker je le-to le malo razširjeno in drugorodcem neumljivo. Novo utemeljeni list bode tedaj imel nalogo, da kratko pa odločno in dostojno pobija krive glasove, katere širijo o Slovencih in Hrvatih protivna jim glasila. Nasproti pa bode list tudi domače kroge informiral o dogodkih, tikajočih se poglavito naroda slovenskega in hrvatskega. List se bode načelno izogibal domačemu strankarstvu in prepiru ter zastopal narod v celoti. Začne se izdajati kakor polmesečnik, a da se spremeni v tednik, odvisno bode od občinstva. Ker bode bolj redko izhajal, mu bode lahko tvarina izbrana. Da se bode v pravem duhu vodil, zato daje poročstvo oseba izdajatelja gospoda Jakoba Pukla, v časništvu izkušenega, dobro poznanega in tudi izven slovenske domovine čislana rodoljuba. Cena listu bode 2 gl. 50 kr. za celo leto, 1 gl. 25 kr. za pol leta. Uredništvo in upravnništvo: „Wien, I. Plankengasse 4.“ — Na željo se pošlje list brezplačno na ogled.

Slovanske knjižnice je izšel 75. snopič, ki pod naslovom „Na bojišču“ prinaša epizode iz laške vstaje leta 1848. Spisal jih je češki Jan Klecanda, prevel Ivan Rejec. Cena 18 kr.

Društva.

Za Prešernov spomenik. Kakor čujemo, namerja vrlo pevsko društvo „Slavec“ prirediti danes na vrtu „Nar. doma“ koncert, čigar čisti dohodek je namenjen v korist Prešernovemu spomeniku. Začetek koncertu ob polu 9. uri zvečer. Vstopina 40 kr. za osebo, za čast. podporne člane po 20 kr. Z ozirom na vzvišeni namen koncertu se preplači ne stavijo meje. Ako bi bilo vreme neugodno, zvrši se koncert v „Sokolovi“ telovadnici in je po končanem pevskem vsporedu ples. Kako lepo spodbuja in prostrano polje za svojo delavnost imajo bralna in pevstva društva ter čitalnice po širni Sloveniji, da za ta lepi in vzvišeni namen prirejajo jednake veselice! Postavil bi se tako po skupnem prizadevanju vsega slovenskega naroda spomenik dičnemu pesniku, ki bo še poznim rodovom pričal o požrtvovalnosti in hvaležnosti njihovih pradedov do svojega Orfeja, ki nam je „srca vnel za čast dežele“. Na delo tedaj, in veliki vseh plemenitnega našega stremljenja gotovo ne izostane!

„Glasbena Matica“ v Ljubljani. Opozarjamo na današnji oglas tega odličnega slovenskega društva ter želimo, da se kar največ skladateljev domačih glasbenikov odzove pozivu.

Narodne dirke. Jutri ob 4. uri popoldne priredi I. ljubljansko kolesarsko društvo v Ljubljani dirko na dirkališču pod Tivolijem. — Prvo hrvatsko društvo biciklistov v Zagrebu pa nam je poslalo vabilo na IV. veliko narodno dirko, ki bode v nedeljo dne 10. t. m. v Zagrebu.

„Ljubljanski Sokol“ priredi v kratkem izlet v Kamnik, pozneje pa v Idrijo.

Občni zbor okrajne bolniške blagajne ljubljanske bode jutri v I. mestni deški šoli ob 9. uri dopoldne.

Št. Jakobsko-Trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda priredi svojo letno veselico 10. julija pri Lloyd, namesto pri Virantu. K mnogobrojni udeležbi vabi najljubnejše odbor.

Najnovejše vesti.

Narodna slavnost v Sežani bode jutri velikanska. Iz Trsta se bode s posebnim vlakom pripeljalo 1800 rodoljubov. Na slavnosti bode pelo 8 pevskih društev: „Ljubljana“, „Adrija“, „Danica“, „Kolo“, „Nabrežina“, „Slava“, „Slovansko pevsko društvo v Trstu“ in „Hajdrih“. Zastavi pevskega društva „Ljubljane“ bodo poklonile slovenske domoljubke v Sežani krasen trak.

Gospodarsko in politično društvo za Notranjsko na delu. Dne 29. junija 1898 se je vršil popoldne ob 4. uri na vrtu gosp. Sebenikarja na Rakeku shod „Gospodarskega in političnega društva za Notranjsko“, ki je bil mnogobrojno obiskan iz vseh krajev bližnje in daljne okolice. Po jedrnatem in živo odobranem govoru gosp. dr. Treota, odvetnika v Postojni, so se vsprejele soglasno sledeče resolucije:

I. „Gospodarsko in politično društvo za Notranjsko“ naj — kakor je to želeti tudi od drugih političnih društev — čim najhitreje vloži pritožbo na c. kr. vlado proti sklepu naše višje sodnije v Gradcu, s katerim se je kršila naša državljanska enakopravnost in nam odvzela močnost, iskati si svojih pravic v našem lastnem jeziku. Naši poslanci pa se pozivljejo, da nedomoma in z vso eneržijo v zvezi s češkim, poljskim in nemško-konservativnim klubom dosežejo pri c. kr. vladi razveljavljenje tega sklepa — in sicer z izvajanjem najstrožjih konsekvencij v slučaju nasprotstva s strani zavezanih klubov ali c. kr. vlade.

II. Naši poslanci se z ozirom na žalostno stanje naših parlamentarnih razmer pozivljejo, da še pred zaključenjem parlamentarnega delovanja v sporazumu z zavezanimi klubi dosežejo od vlade zagotovilo, da se bodo osnovala slovenske ljudske in strokovne šole povsod, kjer imamo za to pravico, — v Ljubljani pa, da se zasnuje slovensko vseučilišče.

III. Današnji shod odobrava spravo, sklenjeno mej slovenskima strankama na Kranjskem, z iskreno željo, da se ta sprava točno vzdrži in v kratkem razširi na vse točke javnega delovanja ter da omogoči povsod sodelovanje najboljših močij v obci prid in blagor bivalstva.

IV. „Gospodarskemu in političnemu društvu“ se nalaga dolžnost, da osnuje po vseh krajih, kjer se kaže potreba, gospodarske zadruge, iz katerih naj dobiva ljudstvo dela in zaslužka, oziroma da ustanovi posredovalnice za delo in zaslužek.

Shod vseh slovenskih odvetnikov se namerava, kakor poročamo na drugem mestu, v kratkem sklicati v Ljubljano. Povod mu je v prvi vrsti znana odločba višjega sodišča v Gradcu glede slovenščine, vendar bi kazalo pri tej priliki sprožiti organizacijo vseh slovenskih odvetnikov, katera bi bila v narodnostnih vprašanjih velikega pomena. Kazalo bi morebiti ustanoviti kak klub vseh slovenskih odvetnikov.

Dva čestita jubilanta. Prihodnji terek bode praznoval petdesetletnico mašništva najstarejši slovenski časnikar, preč. g. stolni kanonik Andrej Zamejic v Ljubljani. V sredo bode pa praznoval prvi slavist našega časa,

vseučiliški profesor dr. Vatroslav Jagić na Dunaju svoj šestdeseti rojstveni dan. Mnogaja leta!

G. vitez Pokorny, ravnatelj pošte in brzojava v Trstu, bode prevzel mesto ravnatelja v štajarskem Gradcu.

V proslavo cesarskega jubileja osnujejo tržaški Slovenci poseben zaklad v podporo revnim dijakom slovenske narodnosti iz Trsta in okolice. Oklic za nabiranje darov so podpisali vsi odlični rodoljubi tržaški.

Tombola v Št. Petru pri Gorici bode 10. dne t. m. Vršila se bode na korist „Šolskemu Domu“ v Gorici. Izdanih bode 15.000 srečk.

Slovensko ruski slovar in slovnico slovenskega jezika za Ruse je sestavil profesor Hostnik. V kratkem izideta knjigi v „Goriški Tiskarni“.

Cesar je vsprejel včeraj ministerskega predsednika grofa Thuna v posebni avdijenci. Dogovor s češkimi odposlanci je grof Thun dokončal, sedaj hoče potipati pri veleposestnikih in potem pri drugih Nemcih.

Občinske volitve v Gradcu se bodo vršile dne 13. in 27. septembra ter dne 5. oktobra.

Brisson, francoski ministerski predsednik, je dobil za svoj govor v zbornici večino. Socijalni demokrati so obljubili, da mu ne bodo delali težav, ako boden radikalen, to se reče, ako bode pobijal katoličane. Židovski listi so nove vlade zelo veseli.

Španjsko-ameriška vojna.

Španjski contre admiral Camara je prišel z brodovjem, popravljenim v Kadiksu, v Port Said. Egiptovska vlada mu je delala radi prehoda skozi sueški prekop in radi nalaganja oglja na ladije silne težave, ker so jo podpihivali Angleži, ki so gospodarji v Egiptu. Baje so celo pomagali amerškemu konzulu, da je v Port-Saidu kupil 20.000 ton oglja, namenjenega za španjske ladije. Slednjič je Camara vendar šel skozi prekop in jadra proti Filipinom. Američani pa pošljejo za njim admirala Valtsona. Manila, pred katero je 25.000 vstašev, se še ni udala.

Na Kubi prodirajo Američani z velikimi težavami proti Santiagu. Včeraj se je iz Madrida poročalo, da je prišlo na Kubi do hude bitke, ki se je srečno končala za Španjce, iz Novega Yorka pa pravi brzojav, da ta vest ni resnična. Resnica pa je, da na Kubi Američanom, Španjcem in vstašem primanjkuje živeža. — V Španiji stranke še vedno druga drugo pobijajo. Kortese so razpuščeni. Socijalisti hočejo skleniti mir z Ameriko, ker se nadejajo, da bi potem lože premagali Karliste. Stranka Karlistov pa narašča, ker so ljudje siti socijalistov, ki niso drugega kot pravi pravcati anarhisti.

Razne stvari.

Husov spomenik. Včeraj so sklenili v Pragi, da Husov spomenik vkljub protestom katoliških društev in časopisov postavijo na staromestnem trgu nasproti Marijine sohe. Pač nepotrebno izzivanje!

Dunajsko krščansko-socijalno železničarsko društvo že zopet ni potrjeno. Sedaj je vlada že petič vrnila pravila. Čudno, da so nam ja potrdili v Ljubljani.

Glavni dobitnik jubilejnih srečk je dobila v Gradcu neka uboga vdova.

Kaj se vse v Avstriji zapleni. Neki češki trgovec v Pragi je priredil dopisnice s češko-poljskim tekstom: „Živila češko-poljska solidarnost. Ne bodimo neodločni! Ljubimo se!“ Državno pravdnništvo je te dopisnice zaplenilo. Dopisnice s sliko Wolfa in Bismarka niso zaplenjene!

Pogorelo je mesto Rjazan na Ruskem. Ogenj je napravil škode več milijonov rubljev.

„Glas Naroda“, list slovenskih delavcev v Ameriki, bode odslej izhajal dvakrat na teden.

Mickivjevičovo slavje v Krakovu. Veličastnemu slavju praškemu pridružila se je v nedeljo v starodavnem Krakovu Mickivjevičeva slavnost. Poljaki so odkrili spomenik največjemu svojemu pesniku Adamu Mickivjeviču o stoletnici njegovega rojstva. Iz vse Poljske je pri-

hitel narod, zastopani pa so bili tudi najodličnejši češki zastopi in bratje Rusi. Došlo je do burnih izjav za češko-poljsko vzajemnost. Na grob Mickijevičev je bilo položenih nebroj srebrnih vencev. Sv. mašo je služil knezoškof, slavnostnega sprevoda se je udeležila tudi šolska mladina in razne deputacije z venci. Zvečer je bil Krakov bajno razsvetljen.

Badeni, bivši ministerski predsednik, se je v Lvovu zopet dal operirati, ker se mu rana, ki jo je dobil v dvoboju z Wolfom, še ni popolnoma zacelila.

V Lisaboni bode 26. septembra shod časnikarjev iz celega sveta. Dobro bi bilo, da bi se shoda vdeležili v častnem številu tudi slovenski časnikarji, da dobe zastopnika v odboru.

Uradniške plače se po najnovejših vesteh ne bodo zvišale pred jesenjo.

Vseslovanski koncert v Pragi! Ta misel se je sprožila v odličnih čeških glasbenih krogih. Vsak slovanski narod naj bi poslal h koncertu svoje najodličnejše pevsko društvo. Slovenci naj bi poslali „Glasbeno Matico“. Ko dobimo v Ljubljano mojstra Hubada, bodemo Slovenci lahko mislili na vdeležbo.

Žitna carina se je včeraj zopet vpeljala na Francoskem.

Vihar. Na Ogerskem je bil v četrtek v Velikem Varadinu tolik vihar, da je ruval drevesa. Tudi v Galiciji je razsajal tako hud vihar. V Lvovu je vihar naprave mestne železnice popolnoma razdejal. Poroča se, da se je mnogo ljudij ponesrečilo.

Potres je bil v Rieti v Italiji 28. junija. Treslo se je močno ter je potres napravil na poslopih mnogo škode. Nekaj oseb je ranjenih, jedno deklico je ubilo. Tudi v Rimu je bil močan potres. V Santi Rufini je podsulo sedem kmetov.

Zahvala.

Odbora pevskih zborov „Glasbene Matice“ spolnujeta s tem prijetno dolžnost, da se kar najiskrenejše zahvaljujeta slavnemu občinskemu svetu v Zagorju ob Savi, tamšnjemu čilemu „Sokolu“ in vrlim slovenskim katoliškim društvom za bratski, veprijazni vsprejem in za požrtvovalno, rodoljubno delo, katero so, imeli, o priliki nepozabnega nam izleta v lepe zagorske kraje. Hvala iskrena tudi velecenjenim gospem in gospodičnam za krasne šopke in ljubeznivo spremstvo, hvala in slava sploh vsem Zagorcem in okoličanom!

Kralj. priv. zagrebška delniška tovarna likerjev, hrvatskih ovočnih destilatov in kisa (prej Fr. Pokorny) v Zagrebu

priporoča kot specialitete

pelinovec
in 67 (1)
hrvatsko slivovico.

Iščejo se krajni zastopniki za slovenske kraje.

Slovenci! Zakurite na večer 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov!

Splošno priznано

Je kot najbolše odvajalno in prebavljivo sredstvo:

Sagrada Malaga-vino.

Cena 1 vel. stekl. 1 gl. 20 kr. Dobiti je v deželni lekarni pri Mariji Pomagaj M. Leustek v Ljubljani. 51 (4)

Resljeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.

Telefon šte. 68.

Prej M. Učak **Albert Robida** Prej M. Učak
v Ljubljani, Rožne ulice št. 5

26 (25-16) izvršuje po najnižjih cenah

sobna slikarska dela

v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. — Priporoča se posebno za slikanje cerkev in kapel. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom.

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke,
zarezano strešne opeke

(Strangfalzziegel)

(izdelane iz najbolje znane Vrhniške gline) z zraven spadajočo

stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa

lončene peči in štedilnike

(lastnega izdelka)

42 (10-9)

Roman-cement

Dovški Portland-cement
kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

VIZITNICE

priporoča

J. Blasnikova tiskarna.

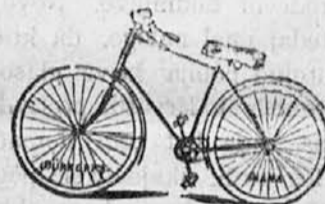

ERNST SPEIL,

mehnik,

Ljubljana, Turjaški trg šte. 1.

(„Katoliški Dom.“)

Zaloga šivalnih strojev in bicikljev po najnižjih cenah iz različnih tovarn.

Najnovejši izumi.

Vsa v to stroko spadajoča dela se točno in solidno in po najnižjih cenah izvršujejo.

Za mnogobrojna naročila se udano priporoča

28 (24-11)

Ernst Speil,
mehnik.

Trnkóczyja
ustna voda
steklenica 50 kr.

Trnkóczyja
prašek za zobe
škatljica 30 kr.

kakor tudi

vse medicinično-kirurškične in pharmaceutične preparate, specialitete itd., dietična sredstva, homeopatična zdravila, medicinska mila, parfumerije itd. itd.

priporočajo in razpošiljajo na vse strani 27 (12-8)

lekarniške tvrdke:

Ubald pl. Trnkóczy v Ljubljani na Kranjskem,

Viktor pl. Trnkóczy na Dunaju, Margarethen,

Dr. Oton pl. Trnkóczy na Dunaju, Landstrasse,

Julij pl. Trnkóczy na Dunaju, Josefstadt,

Vendelin pl. Trnkóczy v Gradcu na Štajarskem.

Pošiljatev z obratno pošto.

Častitim odjemalcem piva!

P. n.

Usojamo si Vam uljudno naznaniti, da smo pridobili od gospoda Oda Pammer-ja

zalogo piva

na Marije Terezije cesti št. 2.

ter bomo tukaj svoje pivsod na dobrem glasu znane

češke izdelke piva

v sodčkih in steklenicah

po gledé izvrstne kakovosti **nizki cení** razpečavali.

Ob jednom pripomnimo, da gospod Odo Pammer ostane v naši službi kot voditelj zaloge ter bode naša skupna težnja točno in pošteno ustreči zahtevam častitih odjemalcev.

V prijetni nadeji, da nas blagovolite razveseliti z naročili, priporoča se z velespoštovanjem

kneza Adolfa Josipa Schwarzenberga pivovarna
v Protivinu.

V Ljubljani, dne 4. junija 1898.

56 4-4

Dr. Josip Furlan,

kazenski zagovornik
in odvetniški koncipijent pri dr. Danilu Majaronu,
sprejema kazenske zagovore
v Gospodski ulici št. 17 v Ljubljani. ^{69 (1)}

Zarezano strešno opeko

(Strangfalz-Dachziegel)

prešano opeko za zid
navadno opeko za zid

³⁶ ponujata
po izdatno znižanih cenah

Knez & Supančič

tovarna za opeko v Ljubljani.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Vsled odborovega sklepa pri slavnostni seji, na predlog gospoda odbornika „Glasbene Matice“ Ivana Vencajza, razpisuje „Glasbena Matica“

dve jubilejski nagradi

prvo s 600 kronami,
drugo s 300 kronami

za najboljši dve izvorni, za proizvajanje sposobni **epiški skladbi** (oratorij, balada, romanca, legenda, epiški cikel) za veliki orkester, soli in zbor.

Snov bodi vzeta iz domače zgodovine ali legende, iz domačega bajeslovja ali domačega življenja ali se naslanjaj na kak slovenski izvorni (narodni) epiški poem.

Po obsegu naj skladba izpolni pol koncertnega večera.

K ti konkurenci se vabijo vsi domači glasbeniki.

Skladbe je poslati do

1. januarija leta 1900

„Glasbeni Matici“ v Ljubljani, (na zavitku označene kot konkurenčne skladbe in opremljene s kakim geslom ali drugim znakom. Isto geslo bodi napisano na zapečatenem zavitku, v katerem je ime skladateljevo.

Za oceno skladb in razsodbo o njih sposobnosti za proizvajanje se bo sestavila posebna strokovnjaška jury.

Skladbe ostanejo z vsemi pravicami last skladateljev. „Glasbena Matica“ ima samo pravico do prepisa in proizvajanja za se in za „Zvezo slovenskih pevskih društev“ kjer in kadar si bodi.

K obilni udeležbi vabi

odbor „Glasbene Matice“ v Ljubljani.

Fran Ravnikar s. r.,
t. č. predsednik.

68 (1)

Jedino pravo originalno

plznsko pivo

Telefon št. 90.

je le ono

^{66 (1)}

iz meščanske pivovarne v Plznu

ustanovljene l. 1842.

Jedino to je bilo odlikovano na vseh razstavah,
kjer je bilo izloženo,

z najvišjimi počastnimi znaki.

Zastopnik:

J. Gorup v Ljubljani.

Otvoritev trgovine.

Čast mi je naznaniti, da sem odprl tukaj na **Dvornem trgu števil. 3.**
pod tvrdko

L. Schwentner

novou urejeno knjigarno in trgovino z muzikalijami, umetninami,
papirjem, pisalnim in risalnim orodjem. ^{70 (3-1)}

Moja bogato in ukusno urejena zaloga, katero bodem popolnjeval vedno z najmodernejšimi proizvodi, ponuja mi ugodno priliko, da bodem mogel ustrezati vsakovrstnim zahtevam.

Vsaki nalog izvršil bodem najhitreje in z vso skrbljivostjo; posebno pa si hočem prizadevati, da si ohranim pridobljeno zaupanje strogo pravilnim in poštenim postopanjem.

V LJUBLJANI, dne 1. julija 1898.

L. Schwentner.

Pozor!

Novi, fini, dobri svinčniki

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privojenjem slavnega vodstva **novej, fine** svinčnike v korist »Družbe sv. Cirila in Metoda«, izdelane od prve svetovne firme te stroke: **L. C. Hardtmuth na Dunaju.**

Da se udomačijo ti **novi**, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in v lastno korist rabite le svinčnike, ki imajo poleg družbenega imena vtisnjeno tudi tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-bлаго. Le k prima-blagu privitne firma **L. C. Hardtmuth** svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4, 5, in 7 kr. kos; v dvanajstoricah ceneje, prekupovalcem rabat. Zalaga in prodaja

Ivan Bonač

trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani. Založnik priznana najlepših slovenskih razglednih dopisnic v korist »Družbe sv. Cirila in Metoda« s podobo nje prvomestnika veleč. gosp. Toma Zupana.

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gl. franko.

Prevezem naročila za izdelovanje razglednih dopisnic v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini. 62 3-2

Njega Svetost

Papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Lapponij-ju g. lekar-narju **G. PICCOLI-JU** v Ljubljani pristrčno zahvalo za doposlane Jim stekleničice

tinkture za želodec

in so njemu z diplomom dne 27. novembra 1897. podelili naslov »dvorni založnik Njihove svetosti« s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Njihove svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji zapisujejo boleham **Piccoli-jevo želodčno tinkturo**, katera krepeča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljanje ter telesno odprtje.

Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje

G. Piccoli,

lekarnar »pri Angelu« v Ljubljani,

Dunajska cesta 65 (1)

Tinkturo za želodec pošilja izdelovatelj v skatljah po 12 steklenič za gl. 1'26 a. vr., po 24 steklenič za gl. 2 40 a. vr., po 36 za gl. 3'50, po 70 za gl. 6 50 (poštni paket ne čez 5 kil težak po 110 za gl. 10'30. Poštino mora plačati p. n. naročnik.

Alojzij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani,

Opekarska cesta št. 61.

priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnih

pečij iz glinaste snovi

od najprimestejših do najfinejših rujave, zelene ali bele barve. Izdeluje na željo tudi peči v poljubni drugačni barvi.

Natančno izvršuje naročila na štedilnike ter jamči za vse svoje izdelke jedno leto.

— Cene nizke. — 8 (52-18)

Prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in dobrotnikom priporoča podpisani

svoje lepe izdelke

cerkvenih posod in orodja.

Že izgotovljene reči, katerih imam veliko v zalogi, n. pr.: **več monštrano, kelhov, svečnikov, kandelabrov, lestencev** itd., prodam 20%, nižje od prejšnje cene.

Vsako novo naročilo ali popravilo, pozlatenje, posebrenje, poniklanje itd. se bode zanesljivo dobro in v kratkem času izvršilo. 49 (30-4)

Proračune in načrte naredim brezplačno. — Na ogled pošljem izgotovljene izdelke franko.

Z največjim spoštovanjem

Leop. Tratnik,

pasar-srebrar,

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 27.

Ivan Kregar,

izdelovatelj cerkvenega orodja in posode,

v Ljubljani, Poljanska cesta št. 8, poleg **Alojzijevišča,**

priporoča se preč. duhovščini, cerkvenim predstojništvom in podpirateljem domače umetnosti v najnatančnejše izdelovanje

monštranc, ciborijev, kelihov, tabernakljev, svečnikov, lestencev,

križev *ua.* 20 (9)

iz najboljših kovine po poljubnem slogu in po nizki ceni.

Otvoritveno naznanilo.

Narodna kavarna

na Dvorskem trgu, v Pongratz-evi hiši.

Visokočastitemu p. n. občinstvu naznanjam, da sem otvoril gori omenjeno, popolnoma novo opravljeno ter z vsemi udobnostmi opremljeno kavarno

dne 25. junija 1898.

Dekoracije in pohištvo v tej kavarni izvedeno je v jugoslovanskih motivih po načrtih arhitekta gosp. J. Jagra in mizarja g. J. Primožiča, tapetarska dela izvršila je tverka J. N. Naglas, slikarska g. Kramaršič in g. Terdan, pleskarska g. Bricelj, stopnjice izvršil je g. Zabkar in stole tverka g. J. Verbič v Bistri.

Prostori so zračni in visoki ter obstojé: iz biljardne sobe z dvema biljardoma, bralne dvorane in iz dveh igralnih sob.

Na razpolago so vsi tu- in inozemski najbolj čitani časopisi.

V nadeji, da sem uredil kavarno vsem zahtevam slavnega p. n. občinstva, potrudi se bodem, ustreči željam vseh mojih častitih p. n. gostov.

Postregel bodem z izvrstno belo in črno kavo, čaji, likerji in z raznimi pijačami kakor tudi z Auerjevim in plznskimi pivom; v poletju z vedno svežim sladoledom, limonado, malinovim sifonom i. t. d. ter z izborno kavo za zajutrek, osobito v Ljubljano dohajajočim gostom v priporočilo.

Opirajoč se na zaupanje, katero mi slavno občinstvo že mnogo let izkazuje, se zahvaljujem za to zaupanje in se nadejam, da mi isto še v večji meri v moji novi kavarni nakloni.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Fran Krapeš,

kavarnar.

64 (2)